

Въ Букурещкото училище учили гърци, румъни, българи и други. Въ сжщото училище се училъ и българинътъ Стефанъ Богориди отъ Котелъ.

Гърцитѣ казвали, че на Балканския полуостровъ има само единъ способенъ и ученъ народъ. Той билъ гръцкиятъ (елинскиятъ); другитѣ народи (българи, сърби, албанци, куцовласи, румъни) били прости, неграмотни, овчари, земеделци, работници, занаятчи. Ако искатъ и тѣ да станатъ грамотни и учени, трѣбва да свършатъ гръцко училище и да се наричатъ гърци. Тѣ още казвали, че гърцитѣ скоро ще се освободятъ отъ турското иго. И затова много работѣли. Презъ 1800 г. тѣ основали едно народно гръцко дружество. Богатитѣ гърци давали пари да се купятъ оржжия и да се събиратъ юнаци отъ всички балкански християни за възстание. Цѣли двадесетъ години тѣ се готвили. Най-сетне презъ 1821 година тѣ събрали смѣли борци и възстанали въ Влашко подъ командата на генералъ Александъръ Ипсиланти, гркъ въ руската войска. Подиръ това възстанали и въ Гърция. Българитѣ били поканени да образуватъ „завѣра“ и да идатъ да помагатъ на гърцитѣ.

Гръцкото възстание траяло 6-7 години. Гърцитѣ събирали много пари. Въ Одеса давалъ пари за гръцкото възстание и Василъ Априловъ. Той давалъ пари и за гръцкитѣ училища. Ала гърцитѣ сами не могли да се освободятъ. Рускиятъ царъ Николай I обявилъ война на турцитѣ и освободилъ Гърция презъ 1829 г. Всички гърци се радвали, радвалъ се и Василъ Априловъ.

Презъ зимата 1830—1831 г. Василъ Априловъ отишелъ въ Цариградъ, хемъ да се цѣри отъ болестъта си на топлия климатъ, хемъ да се срещне съ цариградскитѣ гърци, за да ги поздрави, че „отечеството“ му Гърция се освободило. Три месеца (декемврий, януарий и февруарий) Априловъ престоялъ въ Цариградъ. Ходилъ при гръцкия патриархъ, при гръцкитѣ владици и посещавалъ най-хубавитѣ гостилници и търговски гръцки кафенета. На